

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/274/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317203956
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317203956.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v spore žalobcu - BYTY Čadca, s. r. o., so sídlom Májová 1107, Čadca, IČO: 36 373 907, v zastúpení právne - Advokátska kancelária Mgr. Michal Duraj, so sídlom Sládkovičova 1700, Čadca, IČO: 42 218 187, proti žalovanému - Z. G., nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXXX, I., o zaplatenie 559,53 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7Csp/40/2017-84 zo dňa 13.3.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.
Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (výrok I.), žalovanému voči žalobcovi nepriznal náhradu trov konania (výrok II.). Za nepreukázaný vyhodnotil nárok na peňažné plnenie uplatňovaný žalobcom ako správcom bytov a nebytových priestorov voči žalovanému vo výške istiny 559,53 eur účtovaných titulom na žalovaného pripadajúceho podielu za dodávku a odber elektrickej energie v období od 1.10.2015 do 31.5.2016.

2. Súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný ako vlastník bytu v bytovom dome č. XXXX na ulici U. v I., spolu s ďalšími vlastníkmi bytov, uzatvoril dňa 1.10.2015 so žalobcom zmluvu o výkone správy podľa § 8 a nasl. Zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Podľa článku I. bod 7 zmluvy o výkone správy, predmetom zmluvy nie je správa kotolne, ani ich ročné vyúčtovanie pre uvedené byty dodávkou tepla. Podľa článku VII. bod 1 zmluvy o výkone správy skutočné náklady za poskytované plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov rozúčtuje správca na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome nasledovne: a) dodávku tepla v pomere podlahovej plochy bytu, nebytového priestoru a spoluvlastníckeho podielu na spoločných priestoroch vlastníka bytu a nebytového priestoru v dome k celkovej podlahovej ploche všetkých bytov, nebytových priestorov a spoločných priestorov v bytovom dome, ak v bytovom dome nie sú nainštalované pomerové rozdeľovače tepla a ani určené meradlá tepla u vlastníkov bytov a nebytových priestorov ako konečných spotrebiteľov. Pri rozpočítavaní sa postupuje podľa Vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 Z.z. a Vyhlášky ÚRSO č. 358/2009 Z.z., b) dodávku tepla podľa pomerových rozdeľovačov tepla alebo určených meradiel tepla na meranie množstva dodaného tepla u vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktoré sú rovnakej triedy presnosti, pričom pri rozpočítavaní sa postupuje podľa Vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 Z.z. a Vyhlášky ÚRSO č. 358/2009 Z.z., vrátane pomeru základnej a spotrebnej zložky, ak vlastníci uznesením domovej schôdze vlastníkov neurčia iný pomer...; c) dodávku teplej úžitkovej vody v pomere podľa nameraných hodnôt, pričom sa pri rozpočítavaní postupuje podľa Vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 Z.z. a Vyhlášky ÚRSO č. 358/2009 Z.z. Podľa nameraných hodnôt sa rozpočíta aj dodávka pitnej vody, vodné a stočné...

3. Žalobca uzatvoril dňa 21.10.2015 so Stredoslovenskou energetikou, a. s. Zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberné miesto U. XXXX/X R., I., č. odberného miesta 7210920, s termínom začatia dodávky dňa 21.10.2015, na základe ktorej sa Stredoslovenská energetika, a.s. zaviazala zabezpečiť distribúciu elektriny do odberného miesta. Žalobca zároveň uzatvoril dňa 21.10.2015 so Stredoslovenskou energetikou, a. s. Zmluvu o združenej dodávke elektriny (odkaz súdu na listinný dôkaz na čl. 18, 19 spisu) pre odberné miesto U. XXXX/X R., I., č. odberného miesta A 516266, s termínom začatia dodávky dňa 21.10.2015. Stredoslovenská energetika, a. s. vystavila žalobcovi faktúry: č. 4516266002 za fakturačné obdobie 21.10.2015 - 31.12.2015 (č. odberného miesta 4516266) na sumu 6.613,12 eur, č. 4516266003 za fakturačné obdobie 1.1.2016 - 29.4.2016 (č. odberného miesta 4516266) na sumu 3.279,13 eur, č. 7210920070 za fakturačné obdobie 21.10.2015 - 31.12.2015 (č. odberného miesta 7210920) na sumu 869,32 eur, č. 7210920071 za fakturačné obdobie 1.1.2016 - 29.4.2016 (č. odberného miesta 7210920) na sumu 17.442,92 eur.

4. Žalobca rozpočítal záväzky voči Stredoslovenskej energetike, a.s. na jednotlivé byty podľa podlahovej plochy, na žalovaného pripadajúcu sumu 559,53 eur vymáha v aktuálnom spore. Žalovaného vyzval žalobca k úhrade uvedenej sumy listom zo dňa 24.1.2017. Pre účely súdneho konania predložil tzv. tabuľku obsahujúcu rozpočítanie záväzkov voči Stredoslovenskej energetike, a.s. na jednotlivé byty podľa podlahovej plochy.

5. Žalovaný uzatvoril dňa 23.1.2015 so Stredoslovenskou energetikou, a. s. Zmluvu o združenej dodávke elektriny na odberné miesto U. XXXX/X V., č. bytu XX, I., č. odberného miesta 4515601. Podľa Predpisu mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu platného od 1.10.2015 vystaveného žalobcom mal žalovaný uhrádzať mesačné zálohové úhrady vo výške 20,25 eur za dažďovú vodu, správu, studenú vodu, havarijnú službu, osvetlenie spoločných priestorov a fond opráv.

6. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 5C/26/2017-89 zo dňa 30.10.2017 zaviazal iného dlžníka - Qvirinius, s.r.o. zaplatiť žalobcovi sumu 6.006,41 eur za odber elektrickej energie na odbernom mieste č. 4516266 a č. 7210920 na ulici U. č. XXXX v I. s poukazom na § 151 CSP, teda pre nesporné skutkové tvrdenia (žalovaný ich účinne nepoprel).

7. Okresný súd pri právnom posúdení žalobou uplatneného nároku vychádzal v aktuálne posudzovanom spore z ustanovení § 6 ods. 1, ods. 2, § 8a ods. 1, § 8b ods. 1, 2 písm. a/ až e/ zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov..., ďalej z § 11 Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 240/2016 Z.z., z § 5 ods. 1 Vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z..

8. Hodnotením vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca pri uzatváraní zmluvy o výkone správy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba, z tohto dôvodu bol uvedenou zmluvou založený spotrebiteľský právny vzťah.

9. Žalobca si nárok voči žalovanému preukázateľne uplatňoval za odber elektrickej energie na odbernom mieste č. 4516266 a č. 7210920 na ulici U. č. XXXX v I., keďže so spoločnosťou Stredoslovenská energetika uzatvoril Zmluvu o dodávke elektriny, ktorá odber elektriny na týchto 2 odberných miestach žalobcovi vyúčtovala v celkovej výške 28.312,70 eur. Uvedenú sumu žalobca rozpočítal medzi konečných spotrebiteľov podľa podlahovej plochy jednotlivých bytov postupujúc podľa Vyhlášky ÚRSO č. 358/2009 Z.z., teda jeho postup pri rozúčtovaní vychádzal z toho, že v jednotlivých bytoch neboli merače elektriny. Medzi stranami nebolo sporné, že kúrenie a ohrev teplej vody v bytoch boli zabezpečované prostredníctvom elektrickej energie. Žalovaný namietal rozpočet dlžnej sumy podľa podlahovej plochy bytov s odôvodnením, že odkedy je vlastníkom bytu, má merače tepla i teplej vody, preto zaplatí nedoplatok podľa reálne spotrebovaných energií. Túto obranu žalovaného súd vyhodnotil za dôvodnú, keďže fotografiami, ktoré predložil pre účely súdneho konania preukázal, že v byte má zapojené merače tepla a teplej vody. Žalobca namietal, že i keď žalovaný preukázal, že merače v byte má, nepreukázal, aké boli hodnoty týchto meračov na začiatku správy a na konci správy, teda od 1.10.2015 do 31.5.2016, preto nie je zrejmé koľko elektrickej energie žalovaný spotreboval. Žalovaný tvrdil, že správcu informoval ústne pri začiatku spravovania, že má merače tepla a teplej vody od zakúpenia bytu - keďže uvedené tvrdenie žalovaného žalobca nerozporoval, súd ho považoval za tvrdenie nesporné a z neho aj vychádzal pri hodnotení ďalších otázok podstatných vo veci.

10. Podľa názoru súdu bolo povinnosťou správcu po uzavretí zmluvy o výkone správy zistiť, aké sú stavy meračov teplej vody a tepla v byte žalovaného, keďže mal vedomosť zo strany žalovaného (tvrdenie žalovaného žalobca nerozporoval), že má tieto merače nainštalované. Žalobca netvrdil, ani nepreukázal, že by vyzval žalovaného, aby mu poskytol súčinnosť na zistenie stavu týchto meračov v čase začatia výkonu správy. Podľa názoru súdu, je povinnosťou správcu zistiť pri začiatku výkonu správy stav týchto meračov a neprenášať túto povinnosť na žalovaného. Vzhľadom k tomu, že žalovaný mal nainštalované merače tepla a teplej vody, nie je možné v danom prípade aplikovať ustanovenie § 5 ods. 1 Vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 voči nemu a vypočítať náklady za dodané teplo podľa podlahovej plochy bytu. Žalovanému mala byť podľa názoru súdu zo strany žalobcu vyúčtovaná cena za reálne spotrebovanú elektrickú energiu na dodávku tepla a ohrev teplej vody. Keďže žalobca neuviedol cenu za spotrebovanú elektrickú energiu, ktorú žalovaný reálne spotreboval, nebolo možné jeho žalobe vyhovieť ani čiastočne. Pokiaľ žalobca poukazoval na konanie vedené pod sp. zn. 5C/26/2017 vo veci totožného nároku uplatňovaného na základe toho istého skutkového stavu a právneho titulu od iného vlastníka bytu v tom istom bytovom dome, a žalobcovi bolo vyhovené, súd zdôraznil, že po oboznámení sa s predmetným rozsudkom nárok žalobcovi bol priznaný aplikáciou § 151 CSP, nakoľko žalobou a nárokom dotknutý dlžník v inom konaní považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné a ich účinne nepoprel. V súdnej veci však zo záverov uvedeného rozhodnutia nebolo možné vychádzať, pretože vyvstala úplne odlišná procesná situácia.

11. Žalovaný mal v spore úspech v plnom rozsahu, nárok na náhradu trov konania si neuplatnil, z tohto dôvodu podľa § 255 ods. 1 CSP a contrario za použitia analógie podľa článku 4. ods. 1 CSP žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania súd nepriznal.

12. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Domáhal sa zmeny rozhodnutia, v rámci nej žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému.

13. Vytýkal v odvolaní, že na základe fotografií, ktoré predložil žalovaný až na pojednávaní dňa 13.3.2018 dospel okresný súd k záveru, že žalovaný v byte má zapojené merače. Odvolateľ ale tvrdí, že z predložených fotografií nie je jasné, že merače sú skutočne zapojené a už vôbec nie je možné určiť, či merače boli zapojené v čase rozhodnom pre toto konanie. Podľa názoru odvolateľa žalovaný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal skutočnosť, že merače tepla a teplej úžitkovej vody boli zapojené v čase, kedy jemu - žalobcovi začala správa bytového domu s.č. XXXX v I. a boli zapojené počas celej doby trvania správy, teda až do jej zániku, t.j. od 1.10.2015 do 31.5.2016. Odvolateľ tvrdí, že počas celej doby trvania konania rozporoval existenciu meračov a po predložení fotografií rozporoval aj to, či merače boli zapojené, kedy boli zapojené, kto ich zapojil, aké hodnoty a za aké časové obdobie zaznamenali. Tieto otázky v priebehu konania zodpovedané neboli a ani súd prvej inštancie sa s nimi nezaoberal, preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

14. Odvolateľ namietal konštatovanie súdu, že ho mal žalovaný ústne informovať o skutočnosti, že má vo svojom byte merače tepla a teplej vody. Uviedol, že žalovaný túto skutočnosť uvádzal vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18.8.2017, on - odvolateľ na uvedené písomné vyjadrenie reagoval v písomnom vyjadrení zo dňa 28.9.2017 v ktorom rozporoval tvrdenia žalovaného. Podľa názoru odvolateľa žalovaný počas celého súdneho konania nepreukázal, že akýmkoľvek spôsobom informoval správcu o existencii meračov vo svojom byte a práve z tohto dôvodu on (žalobca) rozporoval existenciu meračov. Aj tvrdenie žalovaného, že správca mal možnosť na začiatku správy pozrieť či merače v byte sú a aký je ich stav, pričom správca túto možnosť nevyužil - rozchádza sa tvrdením, že informoval správcu o tom, že merače v byte skutočne má. Odvolateľ namietal ďalej aj názor súdu o povinnosti zistiť stav meračov na začiatku správy a neprenášať túto povinnosť na žalovaného. On (odvolateľ) nielenže nemal vedomosť o existencii nejakých meračov v byte žalovaného, ale v zmysle zák. č. 182/1993 Z.z. správca nie je povinný skúmať, či má vlastník v byte nainštalované merače tepla resp. teplej vody. Jeho povinnosti ako správcu sú vymedzené v § 8, § 8a, § 8b zák. č. 182/1993 Z.z., medzi nimi však nie je povinnosť zisťovať prítomnosť akýchkoľvek meračov, či iných zariadení v byte vlastníka. Záver súdu prvej inštancie o zistení stavu meračov na začiatku správy sa javí ako nedostatočný resp. nesprávny. Súd v potrebnej miere sa nevenoval podľa názoru odvolateľa ani otázke, kedy si žalovaný predmetné merače zadovážil, či vôbec boli zapojené, či zaznamenávali hodnoty spotreby tepla a teplej vody v čase keď správca vykonával správu v predmetnom bytovom dome.

15. Odvolateľ poukazuje ďalej na to, že ako správca odstúpil od zmluvy o výkone správy, k odstúpeniu od zmluvy ho viedla tá okolnosť, že vlastníci bytov neposkytli mu všetky potrebné dokumenty, ktoré od nich vyžadoval, aby mohol plnohodnotne vykonávať správu predmetného bytového domu.

16. Odvolateľ v závere odvolania zdôraznil, že pri rozpočítavaní nedoplatku medzi jednotlivé byty v bytovom dome postupoval v súlade s Vyhláškou ÚRSO č. 358/2009 Z.z., - nedoplatok rozpočítal medzi konečných spotrebiteľov podľa podlahovej plochy bytov. Dodáva, že žalovaný neunesol v spore dôkazné bremeno a nepreukázal, či mal v rozhodnom období merače v byte, či ich mal zapojené a aké hodnoty vykazovali, navyše aj pred okresným súdom uviedol, že elektrickú energiu na zabezpečovanie vykurovania a ohrev teplej vody využíval.

17. Žalovaný písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepredložil.

18. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podala na to oprávnená procesná strana, v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, aplikujúc postup podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil pre vecnú správnosť podľa § 387 ods. 1 CSP.

19. V súdnej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobca vykonával správu bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na adrese U. XXXX, I. na základe zmluvy o výkone správy od 1.10.2015 do 31.5.2016. Ďalej bolo nepochybne preukázané, že žalobca v pozícii správcu uzatvoril so Stredoslovenskou energetikou, a.s. zmluvu o združenej dodávke elektriny na odber elektrickej energie pre odberné miesta, ktoré sa nachádzajú v bytovom dome na ulici U. XXXX v I. a za rozhodné obdobie od 1.10.2015 do 31.5.2016 Stredoslovenská energetika, a.s. požadovala na základe vyúčtovacích faktúr (presne špecifikovaných žalobcom v žalobe) za v žalobe vymedzené odberné miesto zaplatenie pohľadávky v celkovej výške 28.312,70 eur. Uvedenú sumu nedoplatku žalobca rozpočítal medzi konečných spotrebiteľov podľa podlahovej plochy jednotlivých bytov postupujúc na základe Vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 Z.z. v novelizácii s Vyhláškou ÚRSO č. 358/2009 Z.z.. Aj vo vzťahu k žalovanému (vlastníkovi bytu č. XX v bytovom dome) výpočet dlžnej sumy stanovil podľa podlahovej plochy bytu a na žalovaného pripadajúci finančný podiel vyčíslil vo výške 559,53 eur. Skutočnosť, že kúrenie a ohrev teplej vody v bytoch boli zabezpečované prostredníctvom elektrickej energie sporná nebola

20. Podľa názoru odvolacieho súdu podstata sporu medzi žalobcom a žalovaným spočíva v tom, či žalobca mohol postupovať voči žalovanému v zmysle Vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 Z.z. po novelizácii s Vyhláškou ÚRSO č. 358/2009 Z.z. princípom výpočtu dlžnej sumy za dodanú energiu podľa podlahovej plochy bytu, keďže žalovaný od počiatku a aj v priebehu vedeného konania sa bránil tým, že voči nemu tento postup aplikovateľný nebol, pretože v jeho byte boli namontované merače tepla a elektrickej energie v dobe pred začatím výkonu správy bytu a domu žalobcom, teda dávno ešte pred uzatvorením zmluvy o výkone správy a o tejto skutočnosti žalobcu (správcu) aj ústne informoval pri začatí správy. Na základe tejto obrany žalovaný zotrval na tom, že jeho povinnosťou je (a je aj ochotný) zaplatiť žalobcovi náklady za reálne dodanú a odobratú energiu v rozhodnej dobe.

21. V písomnom vyjadrení (viď na č.l. 45 spisu), z ktorého aj okresný súd pri hodnotení skutkových tvrdení strán sporu a následnom právnom posúdení veci vychádzal a s obsahom ktorého vyjadrenia aj odvolací súd sa oboznámil v rámci odvolacieho prieskumu, - žalovaný jednoznačne uviedol, že merače tepla a teplej vody má od zakúpenia bytu, o čom správcu informoval „ústne pri začiatku spravovania“, ako však vyplýva z obsahu spisu, uvedenú obranu žalovaného žalobca výslovne nepoprel, nestalo sa tak ani v písomnom vyjadrení zo dňa 28.9.2017 (ide o písomnú reakciu žalobcu k vyjadreniu žalovaného k žalobe) a nestalo sa tak ani v ďalšom štádiu konania pred okresným súdom. Preto skutkové tvrdenie žalovaného v rámci jeho obrany „že žalobcu informoval ústne o tom, že merače tepla a teplej úžitkovej vody mal v byte nainštalované a má vlastný elektromer“ ako správne konštatoval okresný súd treba považovať podľa § 151 ods. 1 CSP za skutkové tvrdenie nesporné. Pokiaľ žalobca namietal, že v byte žalovaného v rozhodnej dobe (v dobe trvania výkonu správy) merače neboli, spochybňoval či merače boli vôbec zapojené a aké hodnoty vykazovali, - na tieto okolnosti nepredložil, neoznačil v štádiu konania pred okresným súdom žiadne dôkazy, jeho tvrdenie tak ostalo v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalobca argumentuje, že právna úprava zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov mu neukladá povinnosť preverovať pri začatí správy, či sú jednotlivé byty vybavené meračmi tepla,

teplej vody..., avšak aj predmetný spor preukazuje, že za nesporného skutkového tvrdenia žalovaného o ústnom informovaní správcu pri začatí správy o tom, že merače vo svojom byte inštalované má, - bolo práve z pohľadu správcu (žalobcu) dôležité preveriť či sa v byte žalovaného merače nachádzajú alebo nie, ak by takto postupoval zistil by, či sú merače nainštalované a či vykazujú správne merané hodnoty, teda - aby vedel či úhradu nákladov za dodanú energiu voči vlastníkovi (vlastníkom) bytu (bytov) bude uplatňovať rozpočítaním podľa podlahovej plochy bytu/ bytov, alebo podľa reálne odobratej a spotrebovanej energie (ako sa dožadoval žalovaný v súdnej veci). Pokiaľ žalobca svoj nárok obhajoval tým, že okresný súd v inom konaní voči inému dlžníkovi údajne na totožnom skutkovom základe a z totožných dôvodov vyhovel jeho žalobe a dlžníka zaviazal k úhrade uplatňovanej sumy, podľa názoru odvolacieho súdu správne ustálil okresný súd, že závery uvedeného konania nie je možné si osvojiť pre aktuálny spor, ako totiž vyplýva z obsahu rozhodnutia OS Čadca č.k. 5 C/26/2017-89 zo dňa 30.10.2017 (odkaz odvolacieho súdu na č.l. 73 - 75 spisu) v tomto tzv. druhom konaní medzi správcom bytu (totožný ako v aktuálnom spore) a vlastníkom iného bytu nebol spor o tom, či boli/ neboli v byte inštalované merače, nadväzne nebol spor o tom, či má žalobca nárok na peňažné plnenie titulom reálne dodanej a odobratej energie alebo podľa tvrdeného postupu - rozpočítania nákladov na podlahovú plochu bytu.

22. V súhrne všetkých horeuvedených súvislostí odvolací súd uzavrel, že postup žalobcu vo veci náhrady za dodanú energiu princípom ktorý si voči žalovanému zvolil (a peňažný nárok voči žalovanému v tomto spore uplatňoval) vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu nebolo možné akceptovať, z tohto dôvodu odvolací súd odvolaniu žalobcu nemohol vyhovieť.

23. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania (nároku) rozhodovanie okresného súdu má oporu v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

24. V odvolacom konaní žalobca bol neúspešný a úspešný žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil, navyše ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by mali vzniknúť žalovanému v súvislosti s podaným odvolaním žalobcu nejaké trovy. Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP stranám sporu (ani jednej z nich) nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

25. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.